

Der truer os i tiden

Ole Wivel 1959

Melodi og sats Georg Klitting 2015/2023

S
A
T
B

Der tru-er os i ti - den en ond, u-syn-lig magt: vor e-gen si-kre vi - den, som

Der tru-er os i ti - den en ond, u-syn-lig magt: vor e-gen si-kre vi - den, som

Der tru-er os i ti - den en ond, u-syn-lig magt: vor e-gen si-kre vi - den, som

Der tru - - er os vor e-gen si-kre vi - den, som

S
A
T
B

spræng-te med for-agt den skæn-ke-de na-tur og ned-skrev A-dams bil-led til

spræng-te med for-agt den skæn-ke-de na-tur og ned-skrev A-dams bil-led til

spræng-te med for-agt den skæn-ke-de na-tur og ned-skrev A-dams bil-led til

spræng - - te den skæn-ke-de na-tur og ned-skrev A-dams bil-led til

S
A
T
B

skyg - gen på en mur. Før sang man ro - ligt sal - mer i

skyg - gen på en mur.

skyg - gen på en mur.

skyg - gen på en mur.

S
A
T
B

fat-tet tro på Gud. Men gam-mel en-fold fal-mer som løv og slet-tes ud i

Men gam-mel en-fold fal-mer som løv og slet-tes ud i

Men gam-mel en-fold fal-mer som løv og slet-tes ud i

Men gam-mel en-fold fal-mer som løv og slet-tes ud i

12

S den-ne jæv-n-dø-gns-tid, hvor hjer-ter-ne er del-te og med sig selv i strid.

A jæv-n - dø-gns - tid, hvor hjer-ter-ne er del-te og med sig selv i strid.

T jæv-n - dø-gns - tid, hvor hjer-ter-ne er del-te og med sig selv i strid. En

B jæv-n - dø-gns - tid, hvor hjer-ter-ne er del - te og med sig selv i strid. En

15

S Uh uh

A Uh uh

T frygt på vo-re øj-ne er lagt som ild og is. Af-mæg-ti-ge og nøg-ne vi ser vort livs for-lis: vor

B frygt Af-mæg-ti-ge og nøg-ne vi ser vort livs for-lis: vor

19

S uh fra nedbrudt pol til pol. Og dog er vi i li-ve. For-

A uh fra nedbrudt pol til pol. Og dog er vi i li-ve. For-

T jord forladt af sol, de stærke bjer-ge smuldret fra nedbrudt pol til pol. Og dog er vi i li-ve. For-

B jord smuld - ret fra nedbrudt pol til pol. Og dog er vi i li-ve. For-

23

S pint sam-vit-tighed vil tro-ligt hos os bli-ve og næg-te os vor fred. Men hjer-tet banker tungt og

A pint sam-vit-tighed vil tro-ligt hos os bli-ve og næg-te os vor fred. Men hjer-tet banker tungt og

T pint sam-vit-tighed vil tro-ligt hos os bli-ve og næg-te os vor fred. Men hjer-tet banker tungt og

B pint sam-vit-tighed vil tro-ligt hos os bli-ve og næg-te os vor fred. Men hjer-tet banker tungt og

27

S sø-ger i sin fe-ber mod hå-bets ven-de-punkt. I or-det o-ver-vin-trer den sand-hed, vi for-lod, og

A sø-ger i sin fe-ber mod hå-bets ven-de-punkt. og

T sø-ger i sin fe-ber mod hå-bets ven-de-punkt.

B sø-ger i sin fe-ber mod hå-bets ven-de-punkt.

31

S ingen magt kan hin-dre den i at fæ-ste rod selv i en fattig jord, hvor frø-et som et un-der og

A ingen magt kan hin-dre den i at fæ-ste rod i fat - tig jord, hvor frø-et som et un-der og

T i fat - tig jord, hvor frø-et som et un-der og

B i fat - tig jord, hvor frø-et som et un - der og

35

S skjult for al-le gror. Uh uh

A skjult for al-le gror. Uh uh

T skjult for al-le gror. I or-det skab-tes ver-den som klo-der-ne i lys. I or-det skal vor fær-den fra

B skjult for al-le gror. I or-det skab-tes ver-den som klo-der-ne i lys. I or-det skal vor fær-den fra

39

S uh at ved-gå arv og gæld. En

A uh at ved-gå arv og gæld. En

T dag til dag for-nys, så vi al-li-ge-vel får ær-ligt mod til sam-men at ved-gå arv og gæld. En

B dag til dag for-nys, så vi får mod til at ved-gå arv og gæld. En

43

S A-dam i os al - le hver storm-fuld jævn-døgns-tid kan hø-re no-gen kal - de lang-

A A-dam i os al - le hver storm-fuld jævn-døgns-tid kan hø-re no-gen kal - de lang-

T A-dam i os al - le hver storm-fuld jævn-døgns-tid kan hø-re no-gen kal - de lang-

B A-dam i os al - le hver storm-fuld jævn-døgns-tid kan hø-re no-gen kal - de lang-

46

S mo-dig, tro-fast, blid: Mit barn, mit barn, giv agt! Mit barn, mit barn, giv agt! alt

A mo-dig, tro-fast, blid: Mit barn, mit barn, giv agt! Mit barn, mit barn, giv agt! alt

T mo-dig, tro-fast, blid: Mit barn, mit barn, giv agt! Mit barn, mit barn, giv agt! alt

B mo-dig, tro-fast, blid: Mit barn, mit barn! alt

49

S er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt, alt er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt.

A er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt, alt er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt.

T er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt, alt er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt.

B er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt, alt er i-gen u-prø-vet i di-ne hæn-der lagt.